

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 2. Sausio (Jan.) 5, 1924. Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

LTSR vaist.
respublikinė
biblioteka

E V A N G E L I J A

Pirmajam Sekmadieniui po Trijų Karalių

(Luk. 2, 42-52).

Kuomet Jėzus buvo jau dvylikos metų, Jis atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę. Kada gi, šventės dienoms pasibaigus, jie grįžo, Vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje; bet Jo gimdytojai to nežinojo. Manydami Jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jieėjo visą dieną ir ieškojo Jo tarp giminių ir pažįstamų. Nesuradę, sugrįžo Jo beieškodami į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado Jį bažnyčioje sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo Jį stebėjosi Jo išmanymu ir Jo atsakymais. Pamatę Jį, jie nustebė, ir Jo motina Jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai Tavęs tėvas ir aš su skausmu ieškojova Tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia buti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo? Bet jie nesuprato, ką Jis jiems buvo pasakęs. Ir Jis iškeliavo su jais į Nazarėtą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

1. Jėzaus pasilikimo Jeruzalėje aplinkybės.

1. Jėzui Kristui sukako 12 metų (Lk. 2, 42). Šio amžiaus izraelitas tapdavo visuomenės pilnateisis narys ir jam privalu jau buvo laikyti Mozės įstatymai. Delto 12 metų izraelitas vadinosi "įstatymo sunus."

Ir štai Velykų šventėmis atėjus Vaikelis Jėzus norėjo

pirmą kartą švęst jas Jeruzalėje, kaip to reikalauja Možs įstatymas, įsakęs visiems vyriškiems 3 kart per metus (Velykoms, Sekminėms ir Šėtrų šventėms) keliauti į Jeruzalės bažnyčią (Pakart. 16, 16). Moterims nebuvo tai įsakyta, bet jos iš maldingumo eidavo draug su vyrais į Jeruzalę. (1 Karal. 1, 3).

Ir taip Jėzus eina drauge su savo gymdytojais, kurie sąžiningai kasmet atlikdavo savo priedermę, kaipo Velykų maldininkas į Jeruzalę.

2. Velykos buvo svarbiausia žydų bažnytinė šventė. Neatskiriami dalis šios šventės buvo aplankymas Jeruzalės bažnyčios. Delto žmonių suplaukimas Jeruzalėje per Velykas budavo milžininkas. Iš visų pasaulio šalių, kur tik buvo žydų kolonijos, traukė tukstančiai maldininkų į Jeruzalę. Jų skaičius siekdavo šimtus tukstančius.

Velykų šventė buvo įstatyta Izraėliaus tautos iš Aigypto vergijos išliuosavimui paminėti. Per tas šventes buvo atnašaujamas Avinėlis, kuris ženklino busiamąjį Mesiją, Išganytoją.

3. Velykų šventės tęsėsi 8 dienas. Pirmą dieną 14 Nizan'o mėnesio (Kovo), žydų buvo valgomas Velykų Avinėlis. 15 d. Nizan'o įvykdavo iškilmingas atnašavimas, 16 d. Nizan'o buvo aukojamos pirmosios miežių varpos. Po tam kas norėjo, galėjo jau grįžti namo.

Greičiausia Marija ir Juozapas su daugeliu kitų po šitų trijų dienų, nelaukdami visų 8 dienų, išsirengė į kelionę atgal į Nazarėtą.

Bet Išganytojas nėjo su jais drauge. Jisai tyčia liko Jeruzalėje. Gimdytojai nieko ir nepastebėjo del daugybės maldininkų keliaujančių atskiriais buriais. (Lk. 2, 43. 44).

Tik sustojus pirmai nakvynei, gimdytojai pastebėjo, kad draug keliaujančių tarpe nėra Jėzaus.

Su kokia išgastimi ir skausmu pradėjo juodu tuojaus ieškoti Jėzaus. Beieškodami grįžo atgal į Jeruzalę ir čia tik trečią dieną rado Jį bažnyčioje tarp rašte — mokytojų. (Lk. 2, 45. 46).

4. Kuomet Marija ir Juozapas ieškojo Vaikėlio Jėzaus, Jisai tuo tarpu lankė prakalbas, kurios buvo sakomos sinagogoje prie pat bažnyčios arba net pačioje bažnyčioje ant terasos atvykusiųjų iš kitur mokslininkų ir savųjų Rašte—Mokytojų. Ju lankyti galėjo kas norėjo. Viena buvo kiekvienam dėstyti abejojimus ir duoti paklausimų.

Vaikelis Jėzus tad lankėsi čia per tris dienas ir savo protingais atsakymais ir sumaniais klausimais stebino visus ten esančius (Lk. 2, 47. 48).

2. Jėzaus pasilikimo Jeruzalėje reikšmė.

Vaikelis Jėzus pasilikdamas bažnyčioje be gimdytojų žinios, pasitraukė iš jų priežiūros ir paklusnumo ir įvedė juos į begalinį skausmą ir baimę. (Tai buvo nepaprastas pasielgimas ir nesuderinamas su Jėzaus budu. Savaimė kyla klausimas, kodėl Vaikelis Jėzus šitaipos pasielgė? Šitam klausimui atsakyti padeda mums Jėzaus Paties žodžiai, kuriuos Jisai tarė į savo Motinos gailingą nusiskundimą: „Sunau, kam mums taip padarei? Štai tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs.“ (Lk. 2, 48). O Jėzus atsakė: „Kam manęs ieškojote? Ar gi nežinojote, kad *man* reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo.“ (Lk. 2, 49).

Ką norėjo Jėzus pasakyti šiais žodžiais?

Ne ką kita, kaip, kad Jisai, nors turįs motiną čia žemėje ir privaląs atsižvelgti į jos teises, tačiau turi ir Tėvą danguje, Kurio klausyti yra Jo pirmoji priedermė.

Dangaus gi Tėvo valia yra, kad Jisai, Dievo Sunus, apsireikštų žmonėms, kaipo Dievo pasiuntinys, kaipo pasaulio Išganytojas. (Jon. 4, 34; 5, 30; 6, 37-40; 17, 3).

Dievas turi ant mūsų daugiau teisių, ne kaip žmonės, nors ir artimiausieji. Mes privalome Jį mylėti visa širdimi, visa siela ir visomis savo jėgomis. O su ta meile kartais negalima suderinti mūsų prisirišimai prie giminių, prie artimųjų.

Kartais dėl Dievo reikia išsižadėti net artimiausių giminių, kad Jam išimtinai galėtumėm savo širdį paaukoti.

Jėzus tad pasilikdamas bažnyčioje, mokina mus, kad mes privalome eiti paskui Dievo šaukimą, neatsižvelgiant į jokiais aplinkybes.

Tėvai gauna čia pamokinimo, kaip jie turi elgtis savo vaikučių pašaukimo dalyke.

Tiesa, Marijos klausimas (Lk. 2, 48) rodo, kad tėvai turi teisės žinoti, dėlko vaikai pasirenka šitokią pašaukimą, o ne kitokią, bet jie neutri teisės kliudyti vaikams eiti sulig Dievo pašaukimu. Anaiptol, jie turi priedermės su visa kantrybe, kaip Marija, pasiduoti Dievo valiai.

Taip elgdamiesi, tėvai įgija dalies iš to, kas gera išcina iš jų vaikų pašaukimo.

X.

VARGDIENIŲ SESELIŲ VIENUOLIJA MARIAMPOLĖJE.

1. Vienuolijos pradžia.

Po leakmečiui (1863 m.) rusų valdžia panaikino Lietuvoje katalikų vienuolijas, netik vyrų, bet ir moterų.

Naujų nevalia buvo steigti.

Šitoks Bažnyčios gyvenimo suvaržymas buvo labai skaudus katalikams, ypač asmenims trokštantiems pasišvęsti Dievo tarnystei, kurių moterų tarpe buvo nemaža.

Daugelis dievobaimingų mergaičių, norėdamos tapti vienuolėmis, buvo priverstos ieškoti pas svetimtaučius prieglaudos.

Daug lietuvių prisiglaudė pas lenkes, kurios sugebėjo slapta pristeigti vienuolinių organizacijų; daug — atsidurė įvairiose užsienių moterų vienuolijose.

Taip dalykams einant, lietuviai katalikai pradėjo rimčiau galvoti, ar negalima būtų įsteigti lietuvaitėms savoji vienuolija.

Tą mintį pirmiausiai įkunjio gyveniman Amerikos lietuviai katalikai. Jie įsteigė šv. Kazimiero Seserų vienuoliją Chicagoje.

Bet ši vienuolija turėjo pirmoje eilėje tarnauti vietiniams Amerikos lietuvių reikalams, apimti butent parapiškas mokyklas. Be to, pasiekti Ameriką lietuvaitėms nebuvo taip lengvas dalykas. Taigi maža kas galėjo iš Lietuvos stoti į šv. Kazimiero Seserų Vienuoliją.

Butinas tad buvo reikalas įsteigti Lietuvoje kita vienuolija mergaitėms.

Kun. Dr. J. Matulevičius, kuris 1909 metais buvo jau atgaivinęs slapta Marijonų vienuoliją ir Šveicarijoje buvo

jau pradėjęs rengti naujas Marijonų eiles, sumanė panašiai padaryti ir lietuviams.

Bet čia buvo daug sunkesnis darbas. Čia reikėjo jau ne sena vienuolija atgaivinti, bet visai nauja tvirti. Be to, ir asmenų tinkamų naujam darbui moterų tarpe irgi

J. E. Dr. Jurgis Matulevičius,
Vilniaus Vyskupas,
 Vargdienių Seselių Vienuo-
 lijos sumanytojas.

truko. Dar prieš pat karą mūsų žmonės nelabai teisdavė savo dukterų mokytis. Nedaug tad tebuvo prasilavinusių mergaičių, kurios galėtų ir norėtų pasišvęsti tokiam kilniam darbui, kaip yra naujos vienuolijos tvėrimas.

Bet galų gale Marijonams sustiprėjus ir įsisteigus

Friburge vienuolyną, buvo sumanyta lietuvaitėms atidaryti novicijatas irgi čia pat Friburge. Sulig šiuo sumanymu lietuvaitės tinkamos vienuoliniam gyvenimui turėjo vykti į Friburgą, čia atlikti novicijatą ir paskui grįžti į Lietuvą darbuotis katalikų visuomenės naudai.

Tai buvo 1914 metais. Bet didysis karas, netrukus iškilęs, sutrukdė visus gerus sumanymus.

Per karą vokiečiams užėmus Lietuvą sunkus buvo žmoniems gyvenimas. Geležine savo letena laikė vokiečiai lietuvius prislėgę.

Tačiau mintis įsteigti mergaitėms vienuoliją Lietuvoje neužgėso; ji dar labiau ėmė reikštis. Reikėjo tik stiprios ir išmintingos rankos, kuri pradėtų pribrendusią jau mintį vykdyti gyveniman.

1918 metais pavasary per didelius vargus pasisėkė Kun. Dr. J. Matulevičiui, kurį karas atkirto nuo Lietuvos, atvykti į Mariampolę.

Čia besirupindamas rusų ir vokiečių sunaikinto Marijonų vienuolyno atgaivinimu, kun. J. Matulevičius galutinai pasiryžo senai jau sumanytą mergaičių vienuoliją suverti.

Suradęs pradžiai tris geros valios mergaites, kurios buvo pasiryžusios pasišvęsti Dievui, Kun. J. Matulevičius pradėjo organizacijos darbą ir parašė sulig naujais Bažnyčios įstatymais mergaičių vienuolijai įstatus, duodamas naujai vienuolijai vardą *“Nekaltai Pradėtos Švenčiausios Panos Marijos Vargdienių Seselių Vienuolija.”*

Spalio 15 dieną, 1918 metų J. E. Antanas Karosas, Seinų Vyskupas, naujos vienuolijos įstatus patvirtino ir tam tikru dekretu vienuoliją kanoniškai įsteigė.

Spalių 15 d., 1918 metų skaitosi naujos mergaičių vienuolijos gimimo diena.

Aplink pirmąsias tris kandidates pradėjo spėstis daugiau mergaičių, taip, kad Lapkričio 1 d., 1918 metų Kun. Dr. J. Matulevičius, tuomet paskirtas Vilniaus Vyskupu, galėjo iškilmingai priimti į naująją jau 10 mergaičių.
(Bus daugiau).

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

1. *Klausimas.* — Argali kunigas, šv. Mišias laikvdamas, kalbėti? M. Br.

Atsakymas. Kalbėti be tikro reikalo bažnyčioje šv. pamaldų laiku draudžiama lygiai kunigams lygiai tikintiems.

To reikalauja pagerbimas ir šventos vietos ir šventų apeigų joje atliekamų.

Pasakiau, *be tikro reikalo.* Nes gal kartais atsitikti reikalas kalbėtis. Pavyzdžiui: zakristijonas užmiršo paduoti vyno ar hostiją; juk tuomet reikia pasišaukti jis ir pasakyti, ko truksta. Panašių atsitikimų gal buti ir daugiau. Taigi kartais prisieina kalbėtis net šv. Mišių laiku.

2. *Klausimas.* Ar daug dukterų turėjo Adomas ir Jeva? J. J.

Atsakymas. Apie pirmųjų tėvų sunus ir dukteris buvo jau "Laive" rašyta. Tamsta pasiskaityk "Laivo" No. 51 pusl. 8-9.

3. *Klausimas.* Kuris pirma mirė, ar Adomas ar Jeva? J. J.

Atsakymas. Apie šitą dalyką šv. Raštas tyli. Ma-

nau, kad nėra jokios svarbos mūsų tikybai žinoti, kuris iš mūsų pirmųjų tėvų yra pirmiau miręs.

4. *Klausimas.* Ar Šv. Tėvas gauna kokių apreiškimų nuo Dievo, kaip tai tvirtindavo senovės žmonės, sakydami, buk Šv. Tėvas gaunąs laiškus nuo Dievo arba šiaip su Juo susikalbąs? Ar tai tiesa? *J. J.*

Atsakymas. Kad senovės žmonės sakydavo, buk Šv. Tėvas gaunąs laiškus nuo Dievo arba buk Jisai susikalbąs betarpiu su Dievu — man neteko girdėti. Gal ir buvo pasaulyje tokių neišmanėlių, kurie taip drįsdavo sakyti. Bet Katalikų Bažnyčia šitokių nesąmonių nekuomet neskelbdavo.

Šv. Tėvas yra Kristaus vietininkas čia ant žemės. Jam yra pavesta valdyti Kristaus Bažnyčią ir mokyti visa tai, ką Kristus yra mokinęs. Šv. Tėvas privalo aiškinti tikintiems tikrąjį Kristaus mokslą ir ginti jį nuo žmonių iškreipimo. Šitam darbui atlikti Kristus pažadėjo Bažnyčios galvai neklaidingumo dovaną. Bet šis neklaidingumas nereikia, buk Kristus tiesiog į ausį kalbąs Šv. Tėvui, ką Šv. Tėvas turi skelbti tikintiems, arba buk siunčiąs jam kokių laiškų, kuriame būtų išdėstyta Dievo apreiškimai.

Šv. Tėvo neklandingumo dovana tiek tereiškia, kad Šv. Tėvui yra duodama Kristaus pagalba, kaip kad jisai nekuomet nepaklys t. y. visuomet taip išaiškins Evangeliją, kaip ji buvo Kristaus mokinama. Kristus žadėdamas neklaidingumo dovaną nepasakė, kad Bažnyčios vyresnybė nieko neveiktų, kad lauktų kokių apreiškimų nuo Dievo. Jisai priešingai liepė Bažnyčios valdovams mokyti žmones to, ką Jisai mokino t. y. Evangelijos. Taigi Bažnyčios mokytojų priedermė yra tyrinėti Evangeliją, pažinti jos tikrą prasmę, ieškoti tiesos. Bet drauge Kristus pažadėjo,

kad Jisai padės Bažnyčios Mokytojams tame darbe, taip kad jie wisuomet suras Evangelijos tiesą, tikrą jos mokslą, kad Jisai apsaugos Bažnyčios viršininkus nuo klaidos, kurios žmogus sau paliktas dažnai dasileidžia: “Sakykite ir mokykite visas tautas... mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums sakęs. *Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.*” (Mt. 28, 19-20).

Štai Kristaus pažadėjimas. Eikite, dirbkite, mokykite, o netingekite. O aš su Jumis busiu savo pagalba, padėsiu jums, kad jūs tai mokintumėte, ką Aš esu mokinęs. —

Štai kaip reikia suprasti Bažnyčios neklaidingumas ir kaip pati Bažnyčia jį supranta.

(Daugiau bus).

PRAVOSLAVŲ BAŽNYČIŲ SINODAS.

Pereitais metais vasarą Konstantinopolyje buvo sušauktas visuotinas pravoslavų vyskupų susirinkimas. Tačiau neatvykus dviem Rytų patriarkams ir keliems vyskupams, susirinkimas tapo pavadintas Mažu Sinodu.

Idomų yra šio Sinodo nutarimai. Jų kaikurias čia paduodu.

1. Popams leidžiama plaukai kirpti ir dėvėti trumpais rubais, mažą kuomi bessikirančiais nuo pasaulinių žmonių rubų.

2. Pasnikai reikia laikyti tik trečiadieniais ir penktadieniais ir 49 dienų prieš Velykas.

3. Rusų ir Graikų pravoslavų bažnyčios priima kalendorių, kurio Katalikų Bažnyčia laikosi.

4. Nutarta 1925 metais sušaukti visuotinasis pravoslavų susirinkimas.

Pravoslavų bažnyčios, prieš amžius atsiskirusios nuo Katalikų Bažnyčios vienybės, akiai ligšioliai laikėsi senoviškų aikštutinių papročių. Dabar jau pradėdama jie mairyti ir taikinti prie Katalikų Bažnyčios papročių.

Gaila tik, kad pravoslavų Sinodas vien tik į tokius mažmožius teatreipė domės. Gaila, kad nepadare revizijos tikėjimo ir doros dalykuose, kur be abejo daug ko joms truksta.

Reikėtų atgaivinti pirma bažnyčios gyvybę; tikėjimas ir dora, o ne rubai, apeigos ir aikštutiniai papročiai.

O tos gyvybės pravoslavų bažnyčios negalės atgaivinti kol jos bus atsiskirusios nuo tikros Kristaus Bažnyčios. Kaip šakelė atskilusi nuo kamieno, turi nudžiuti ir mirti, taip ir pravoslavų bažnyčios. Čia nieko nepagelbės tą nudžiuvusią šakelę puošti žaliuynais. Ji bus negyva, kaip kad pirma buvo.

Tik susivienijimas su savo Motina, Katalikų Bažnyčia, galės išgelbėti pravoslavų bažnyčios nuo galutinės mirties.

Dieve duok, kad sumanytas visuotinas susirinkimas 1925 metais pristėtų prie tos vienybės.

Tais pačiais metais ir Katalikų Bažnyčia šaukia visuotinę susirinkimą. Gal pasiseks užmegsti ryšiai; gal pasiseks atversti į tikėjimo vienybę atsiskirusius brolius.

Duok Dieve!

P. M.

KORESPONDENCIJOS.

Chicago, Ill. Gruodžio 30 ir 31 d. 1923 m. įvyko West Side's parapijos svetainėje Amerikos Lietuvių Katalikų Labdarių Seimas. Į Seimą suvažiavo virš 300 delegatų.

Iš įvairių raportų paaikškėjo, kad Labdaringoji Sąjunga savo veikimą vis daugiau plečia, turto jau turi arti 200,000 dolerių.

Svarbiausis klausimas Seime karštai tariamas buvo statymas namų ligoninei ir našlaičių prieglaudai. Projektas namams p. inž. Žaldoko jau pagamintas. Pinigų statymui turima jau 105,000 dolerių. Reikia darinkti 120,000. Seimas patvirtino Direktorių žygius tai sumai pinigų gauti.

Nutarta šį pavasarį namai statyti.

Upas Seimo dalyvių buvo pakilęs. Per Seimą surinkta 1,800 dolerių.

Visi skirstėsi džiaugsmo ir vilties kupini, kad šiemet jau išsipildys labdarių troškimai, kad ligoninė ir prieglauda šiemet bus pastatyti. S.

* * *

Cicero, Ill. Sausio 1 d. š. m. čia prasidėjo Kultūros Vajus, A. L. K. Federacijos rengiamas. Žmonių prisirinko pilna svetainė. Kalbėjo tik ką atvykęs iš Lietuvos kun. Daknys ir kun. Bumšas.

Surinkta lietuvių apšvietai 1,100 dolerių.

Garbė ciceriečiams!

X.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Misijos.

Japonijoje, imant Koreją ir Formosą, yra 13 vikarijų, 214 vyskupų ir misijonierių kunigų, 72 vietiniai kunigai, 172,489 katalikai. Viso gyventojų yra 78,262,700. Vienas kunigas dirba tarpe 447 kataalikų ir dirba atvertimui 272,042 pagonų.

Kinijoje esama 55 diecezijos, vyskupų ir misijonierių kunigų 1,472, vietinių kunigų 998; katalikų 2,056,338. Viso Kinijoje 360,000,000 gyventojų. Reiškia vienas kunigas dirba atvertimui prie katalikų tikėjimo 144,916 pagonų.

Indo-Kinijoje, imant Tonkin, Annam, Siam, Cambodija ir Cochin China yra 14 vikarijų, vyskupų ir misijonierių kunigų 447, vietinių kunigų 952, išviso katalikų 1,171(908. Gyventojų 31,225,000.

.. *India, Burma ir Ceylon* yra 41 diecezija ir vikariatas, vyskupų ir misijonierių kunigų 1,258, vietinių kunigų 1,930, iš 315,156,396 gyventojų 2,970,163 katalikai.

Persija teturi tik vieną dieceziją, vyskupį ir misijonierių kunigų 22, iš 8,000,000 gyventojų 3,500 katalikų.

Arabia turi vieną dieceziją, vyskupų ir kunigų 5, iš 5,000,000 gyventojų 818 katalikų.

Malaysia turi 5 diecezijas ir vikarijatus, vyskupų ir kunigų 148, iš 42,356,010 gyventojų 127,466 katalikai.

Afrika ir Afrikos salos turi 90 diecezijų, vikarijų ir prefektūrų, vyskupų ir misijonierių kunigų 2,737, vietinių kunigų 100, iš 180,000,000 gyventojų — 2,737,223 katalikai.

Australija ir Palynesia turi 21 dieceziją, vyskupų ir kunigų 493; iš 5,708,339 gyventojų 237,046 katalikai.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE.

Lietuva auga ir stiprėja.

Lietuva pasirašė Gruodžio 21 d. 1923 prekybos su Norvegija.

Lietuva kviesta dalyvauti pasaulio Pašto Sąjungos Kongrese Stockholme, 4 Birželio.

Klaipėdon atplaukė švedų garlaisis su veisliniais gyvuliais Lietuvai.

Tautų Sąjunga pranešė Lietuvai norinti gauti paliuosavimą lietuvių mokinių, kuriuos lenkai suėmė Vilniuje.

Vilniuje lenkai persekioja lietuvius.

Lenkų policija padarė kratą lietuvių prieglaudoje Trinopoly ir nieko neradusi visgi areštavo kelis mokinius.

Lietuvių Knygyne (Vilniuje) padaryta krata ir atimti lietuvių laikraščiai.

Lenkai vis puola J. E. J. Matulevičių, Vilniaus Vyskupą, už tai, kad jis paskyręs vakarinės vyskupijos dalies valdytoju kan. Kuktą ir kad palaikęs lietuvius kunigus.

“Dziennik Wilenski” reikalauja panaikinti lietuvių klubą Vilniuje, nes jis, girdi, per arti šv. Treybės bažnyčios.

Mes plaukiame per šio pasaulio jurą į Amžinosios Tėvynės prielauką. Kad laimingai daplauktume, turime būti Kristaus skirtame laive — Katalikų Bažnyčioje — kurį vairoja šv. Petro įpėdinis Romos vyskupas.

Ir mūsų “Lairas” plauks išvien su Kristaus laivu.

UŽ TRUPUTĮ GERŲ NORŲ

-- \$300.00

Dovanu

Kas nežino "LAIVO"? Tik tas, kurs įdomiais klausimais nesijdomauja. "LAIVE" rasi atsakymų į įvairius klausimus, "LAIVE" rasi gražių apysakų, žinių iš viso pasaulio. Rasi lygiai mokslisų straipsnių ir lengvų juokų. Jei skaitysi "LAIVĄ," širdis Tau džiaugsis ir verks, išmintis didės, gyvenimas nebus nuobodus.

Ar supratai? Ko čia nesuprasi? Supratęs tad, nueik pas savo pažįstamą ir jam tą patį pasakyk, paragink, kad "LAIVĄ" skaitytų.

"LAIVAS" eina kas savaitę ir yra pigiausias Amerikoje lietuvių laikraštis.

Kas gaus "Laivui" skaitytojų nuo Naujų Metų, tas gaus dovanų:

1 DOVANĄ VERTĖS	\$120.00
1 DOVANĄ VERTĖS	\$100.00
1 DOVANĄ VERTĖS	\$ 50.00
1 DOVANĄ VERTĖS	\$ 25.00
1 DOVANĄ VERTĖS	\$ 10.00
1 DOVANĄ VERTĖS	\$ 5.00
VISO 6 DOVANOS UŽ	\$300.00

Kas užrašys daugiau, tas gaus pirmą dovaną.

Kas mažiau-mažesnę. Tad suskubkime visi!

Atminkime: "LAIVAS" kainuoja tik \$1.50

metams. "LAIVO" adresas:

2334 SO. OAKLEY AVE., CHICAGO, ILL.